

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/19/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2224011146
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2224011146.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a JUDr. Rudolfa Botta, v trestnej veci odsúdeného A. A., nar. XX. XXXXXXX XXXX v B. C., trvalé bydlisko D. E. XXXX/X, B. C., o osvedčení/neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 5. novembra 2025, č. k. 23T/82/2024-358, na neverejnom zasadnutí konanom 26. februára 2026 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. A. z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len okresný súd) uznesením z 5. novembra 2025, č. k. 23T/82/2024-358, podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) nariadil odsúdenému A. A. (ďalej len odsúdený) výkon trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom okresného súdu z 9. decembra 2024, sp. zn. 23T/82/2024, právoplatný 9. decembra 2024. Súčasne podľa § 52 ods. 5 Tr. zák. v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

2. Úvodom odôvodnenia okresný súd skonštatoval, že rozsudkom okresného súdu z 9. decembra 2024, č. k. 23T/82/2024-218, bol odsúdený uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. (bod 2) a 3)) a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr. zák. (bod 1), za čo mu bol uložený úhrnný podmenečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so skúšobnou dobou na 24 mesiacov s probačným dohľadom. Súčasne mu bolo uložené aj obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenými v akejkoľvek forme a povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodených.

3. Okresný súd konštatoval, že skúšobná doba začala odsúdenému plynúť 10. decembra 2024, pričom doposiaľ neuplynula, že v rámci šetrenia povesti odsúdeného si vyžiadal odpis z registra trestov a výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov. Z odpisu registra trestov a z pripojeného spisu okresný súd zistil, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby spáchal ďalší trestný čin. Trestným rozkazom okresného súdu z 25. júla 2025, sp. zn. 0T/47/2025, bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustil 23. júla 2025 proti poškodenému E. F.. Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov Ministerstva spravodlivosti SR vyplýva, že odsúdený počas skúšobnej doby spáchal tri priestupky proti občianskemu spolunažívaniu (v dňoch 27. decembra 2024, 21. marca 2025 a 12. mája 2025 - úmyselne narušil občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním). Zo správ probačnej a mediačnej úradníčky okresného súdu, ako aj z výpovedí poškodených, aj z výpovede odsúdeného okresný súd zistil, že odsúdený porušil aj súdom uložené obmedzenia spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenými v akejkoľvek forme ako i povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa úmyselne k poškodeným na

vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Spáchanie úmyselného trestného činu, priestupkov a porušenie súdom uloženej povinnosti a obmedzenia v skúšobnej dobe, viedlo potom okresný súd k záveru, že sa odsúdený neosvedčil a pôvodne podmienične odložený trest odňatia slobody vykoná.

4. K výroku o zaradení odsúdeného do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody okresný súd uviedol, že odsúdený pred spáchaním trestného činu v tejto veci nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, preto ho je treba zaradiť podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

5. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda (ďalej len prokurátor) vzdal práva na podanie sťažnosti. Odsúdený ihneď po vyhlásení uznesenia zahlásil voči nemu sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

6. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) predložený na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 18. februára 2026.

7. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.), pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

8. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená - odsúdený a podal ju v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

9. Pokiaľ ide o konanie predchádzajúce napadnutým výrokmi, krajský súd zistil, že odsúdený bol s termínom verejného zasadnutia, na ktorom bolo vyhlásené napadnuté uznesenie, riadne a včas oboznámený (predvolanie na verejné zasadnutie mu bolo riadne doručené 24. októbra 2025), verejného zasadnutia sa osobne zúčastnil, teda mal možnosť vyjadriť sa k predmetu konania a hájiť sa. Okresný súd dodržal aj ustanovenia zákona viažuce sa k priebehu verejného zasadnutia. Zároveň okresný súd vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie a vykonal ich zákonným spôsobom. Na základe takto vykonaného dokazovania dospel okresný súd k záveru, ktorý krajský súd považuje za vecne správny a zákonný. Samotné písomné vyhotovenie rozhodnutia bolo stranám riadne doručené, o čom svedčia doručky založené v spisovom materiáli.

10. Okresný súd nepochybil pri konštatovaní, že dvojročná skúšobná doba s probačným dohľadom v tejto trestnej veci začala odsúdenému plynúť 10. decembra 2024 a plynie doposiaľ. Bola prerušená výkonom štvormesačného nepodmienečného trestu odňatia slobody od 23. júla 2025 do 23. novembra 2025, o ktorý čas sa skúšobná doba predlžuje.

11. Z vykonaného dokazovania mal krajský súd takisto za preukázané, že sa odsúdený počas plynutia skúšobnej doby, konkrétne dňa 23. júla 2025, dopustil skutku právne kvalifikovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. proti poškodenému E. F., za čo bol odsúdený trestným rozkazom okresného súdu z 25. júla 2025, sp. zn. OT/47/2025, právoplatným toho istého dňa, na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený sa tiež preukázateľne dopustil troch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu (27. decembra 2024, 21. marca 2025 a 15. mája 2025), čo ani sám nespochyboval. Krajský súd zároveň konštatuje, že zo správ probačnej a mediačnej úradníčky okresného súdu, ako aj z výpovedí poškodených a z výpovede odsúdeného, jednoznačne vyplýva, že odsúdený porušil aj súdom uložený zákaz kontaktu s poškodenými v akejkoľvek forme ako i súdom uložený príkaz nepriblížiť sa úmyselne k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov.

12. Pokiaľ sa odsúdený v priebehu plynutia skúšobnej doby dopustil troch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, úmyselného trestného činu, na dôvažok totožného charakteru, so spáchaním ktorého súčasne opakovane porušil aj uložený zákaz kontaktu s poškodenými a príkaz nepriblížiť sa úmyselne k poškodeným na vzdialenosť menšiu ako 5 (päť) metrov, tak to jednoznačne svedčí pre záver, že počas nej nevedol riadny život, čo správne skonštatoval okresný súd v napadnutom uznesení.

13. Súd nemá povinnosť nariadiť nepodmienečný výkon trestu už počas plynutia skúšobnej doby. Je na jeho zvážení, či vyhodnotí porušenie ako menej závažné a odsúdenému dá šancu na nápravu v priebehu ďalšieho plynutia skúšobnej doby. Pre rozhodnutie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe a nariadení nepodmienečného trestu odňatia slobody stačí porušenie ktorejkoľvek z podmienok uvedených v § 52 ods. 1 Tr. zák. (riadny život, dodržiavanie podmienok probačného dohľadu a splnenie uložených obmedzení a povinností), ku ktorému v priebehu skúšobnej doby preukázateľne dôjde. Takéto porušenie pritom však musí byť podstatné. Nepostačia, napr. len drobné morálne poklesky v správaní sa odsúdeného v rámci povinnosti viesť riadny život, či menej významné porušenie niektorej povinnosti, pokiaľ k nemu nedochádza opakovane (sústavne). Či ide o podstatné porušenie, je potrebné vždy posudzovať v kontexte konkrétneho prípadu a skúmať závažnosť takéhoto protiprávneho konania a jeho okolností (pozri rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/14/2023 z 21. novembra 2023).

14. Pri rozhodovaní všeobecného súdu o tom, či podmiennečne odložený trest bude nariadený, môže súd vychádzať iba z okolností, ktoré nastali počas skúšobnej doby. Dôvodom na rozhodnutie, že trest, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, sa vykoná, je nielen skutočnosť, že podmiennečne odsúdený spáchal v skúšobnej dobe ďalší trestný čin, ale aj skutočnosť, že inak nežil riadnym životom alebo nevyhovoval uloženým podmienkam. Riadny život nemožno stotožňovať len s bezúhonnosťou. Vedením riadneho života v skúšobnej dobe treba rozumieť najmä dodržiavanie právnych noriem, plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností. Znakom riadneho života je i beztrestnosť. Právny názor súdu týkajúci sa vedenia riadneho života tak spadá do rozhodovacej činnosti súdu, ktorá v prípade odlišného názoru nemôže byť považovaná za porušenie práv sťažovateľa (primerane pozri uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. októbra 2019, sp. zn. I. ÚS 407/2019, zverejnené v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 53/2019). Inak vyjadrené kým pri porušení plnenia obmedzení a povinností v priebehu plynutia skúšobnej doby je nutné dôsledne zvažovať postup vedúci k premene podmiennečne odloženého trestu, tak spáchanie úmyselného trestného činu nutne vedie k nariadeniu výkonu trestu.

15. V tomto prípade odsúdený spáchaním totožného úmyselného trestného činu (smerujúcemu voči neodňateľnému právu každého, aby nebol predmetom vyhrážok), kontakte s poškodenými a úmyselnom približovaní sa k nim (i napriek súdom uloženému zakazu kontaktu s nimi a príkaze nepriblížiť sa k nim úmyselne na vzdialenosť menšiu ako päť metrov), spáchaním prvého priestupku proti občianskemu spolunažívaniu len krátko po začatí plynutia skúšobnej doby (cca dva týždne od začiatku plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia), navyše v situácii, keď bol výchovný vplyv podmiennečného trestu posilnený dohľadom probačného a mediačného úradníka, teda, keď bol odsúdený poučený o stanovených podmienkach podmiennečného odsúdenia a o následkoch ich nedodržiavania, dal jednoznačne najavo ľahostajný prístup k dodržiavaniu pravidiel spoločnosti, v dôsledku čoho možno bezpečne vyvodiť záver, že podmiennečné odsúdenie u neho nesplnilo svoj účel. Okresný súd preto postupoval v súlade so zákonom, keď rozhodol o premene pôvodne podmiennečne odloženého trestu na trest nepodmienečný postupom podľa § 52 ods. 1 Tr. zák. Toto rozhodnutie nakoniec okresný súd po formálnej i materiálnej stránke vecne správne odôvodnil.

16. Vecne správne postupoval okresný súd aj pri zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. s odôvodnením, že odsúdený pred spáchaním trestného činu v tejto veci nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený pre spáchanie úmyselného trestného činu. Rovnako správne aplikoval ust. § 52 ods. 5 Tr. zák.

17. Keďže krajský súd z dôvodov prezentovaných vyššie v texte zákonné dôvody pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia nezistil, tak sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. na neverejnom zasadnutí ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.